

[Undervisningsministeren.]

2-aarig Uddannelse naar paa Højde med det, man virkelig kunde kræve ved Artium, er, at man ved Eksamensopgivelserne kræver noget højere Opgivelser, end hvad der kræves i Skolerne, og Tanken er naturligvis den, at Pensumet i Gymnasiet gennemgaas i 3 Aar saa omhyggeligt, at man vil kunne give ret store Afslag i de Pensa, der skal opgives, hvorimod Kursus ved dets særlige Opbygning ikke giver samme Garanti. Hvis virkelig Kursus kun opererede med et Kontingent af mere modne og ældre, vilde jeg dog ikke se nogen som helst Hindring for at indføje en tilsvarende Bestemmelse. Jeg kan derimod godt indse, at over for unge Mennesker i en lavere Alder, som jages igennem et 2-aarigt Kursus, kan der være Grund til at sikre sig, at Pensumet er tilegnet. Naar man vil træffe Afgørelsen, kan man ikke nøjes med at sige, at det er urimeligt, der er Forskel i Pensum, det vil ikke kunne sagligt opretholdes. Derimod vil jeg indrømme, hvilket jeg ogsaa engang tidligere fremhævede i mit Svar til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog, at de Pensa, der nu er gældende ved Kursus, er for store; Spørgsmaalet vil blive optaget af det Udvalg, jeg har nedsat, og som skulde arbejde hurtigt med Hensyn til Pensumet baade til Skolestudentereksamen og til Kursusstudentereksamen.

Disse principielle Bemærkninger har jeg villet gøre til en Indledning og skal derefter ganske kort om Lovforslaget sige, at det hviler paa den Grundtanke, at Staten over for de statsanerkendte Kursus vil stille en Række Betingelser, blandt hvilke den væsentlige er, at de i undervisningsmæssig Henseende og i Henseende til Lærertil lønninger skal være fuldt paa Højde med Statens Gymnasier, idet der udtrykkeligt i Lovforslagets § 2 staar, at Kursus yder sine Lærere Lønninger, godkendt af Undervisningsministeren som svarende til de for Statsskolernes Lærpersonale til enhver Tid gældende. Dertil er føjet andre Bestemmelser, som jeg ikke behøver at dvæle ved, og som ogsaa viser, at det er Hensigten at bringe Kursus fuldt paa Højde med, hvad vi har i Statens Gymnasier.

Men det er klart, at naar man lægger saadanne Forpligtelser paa de statsanerkendte Kursus, maa man naturligvis ogsaa give dem en saadan økonomisk Støtte, at disse Forpligtelser kan bæres. Det er dette, der findes Bestemmelser om i § 4. For det første tillægges der hvert Kursus et Beløb, som svarer til Halvdelen af den Bruttoudgift, Kursus har, naar bortses fra Lønninger m. v. til Leder og Lærere. Man tager altsaa

selve Kursusregnskabet og skærer alt, hvad der vedrører Lønninger til Leder og Lærere, væk; det Beløb, der bliver tilbage, er Bruttoudgiften for Kursus, og deraf yder Staten Halvdelen. Hertil kommer et Tilskud til Udgifterne til Leder- og Lærertil løn; det vil blive beregnet saadan, at der for hver ugentlig Time paa vedkommende Kursus ydes 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af den gennemsnitlige Bruttoudgift, som efter den københavnske Skoleordning af 1918 mellem Staten og Hovedstadskommunerne er fastsat som Standardydelsen det og det Aar. I Øjeblikket er denne Standardydelse 644 Kr., og det bliver altsaa det Beløb, der for det kommende Finansaar og ogsaa for det i Dag afsluttede, som er indbefattet i Lovforslaget, vil blive lagt til Grund. Af dette Beløb ydes som nævnt 33 $\frac{1}{3}$ pCt., men det vil altsaa være varierende; den Bruttoudgift, der udregnes hvert Aar for at klare Forholdet mellem Stat og Hovedstadskommuner, vil blive afgørende for det Tilskud, Staten kommer til at yde paa denne Basis.

Jeg skal ikke her ved Fremsættelsen af Lovforslaget hæfte mig ved de mindre betydende Bestemmelser, der drejer sig om Holdenes Størrelse og om selve Kursus' Størrelse, men skal blot sige, at det havde oprindeligt været Undervisningsministeriets Mening at gøre dette Tilskud noget højere end de 33 $\frac{1}{3}$ pCt., men dette stødte paa Vanskeligheder af finansiell Natur; til Gengæld findes der i § 4, Stk. 4, en Bestemmelse om, at der til Undervisningsministerens Raadighed paa de aarlige Bevillingslove bevilges et Beløb, der kan fordeles paa de enkelte Kursus efter Ministerens Skøn. Dette hænger sammen med, at det ved en Opgørelse af de enkelte Kursers Stilling naturligvis viste sig, at der var ret betydelige Divergenser, og i Stedet for de 40 pCt., jeg egentlig havde tænkt mig skulde gives som Tilskud, vil vi med de 33 $\frac{1}{3}$ pCt. og saa det fri Tilskudsbeløb —, der, som man vil se af Bemærkningerne, er anslaaet til for i Aar at dreje sig om 30 000 Kr. til Provinskursus og for Akademisk Kursus i København et noget større Beløb end forrige Aar — kunne udligne Forskellen mellem 40 pCt. og de 33 $\frac{1}{3}$ pCt. og vil, synes jeg, paa rigtig Maade kunne komme til at yde Kurserne den Hjælp, de fortjener.

Jeg skylder lige til sidst at gøre nogle Bemærkninger vedrørende de Skemaer, som er anført i Bemærkningerne, og hvor man vil kunne finde hele det nøjagtige Materiale for Beregningerne. Heraf fremgaar ogsaa, at det, som er planlagt her, vil komme til at betyde en Merudgift paa 85 000 Kr. + de